

25224

XII
VOLKS-LIEDEKENS,
op bekende wijzen,
TER VERVOLIJING VAN
Lorenz Jansz. Kosterz
VIERDE EEUW-FEEST;
DOOR
DEMOCRIET.

DE HAARLEM, bij
VINCENT LOOSJES,
MDCCCXXXIII.

DEMOCRIET, aan 't kronklend Sparen,
Is steeds opgeruimd van geest;
En zou 't KOSTER dan vergeten
Op dit Vierde Jubelfeest?

Neen! Het wil ook mede zingen,
Al is 't op geen' hoogen toon;
Ieder moet zijn taal begrijpen,
Van de hut tot aan den troon.

Wit men dan eens netjes weten,
Hoe, in een' pikdonkren *Nachts*,
Vinding, uit een *Benkentakje*,
Boekdrukunst heeft voortgebracht;

Hoe die vond aan LOURENS KOSTER
En aan *Haarlems* grijzen wal
Eeuwiglijk tot *Roem* en eere
Bij de menschheid strekken zal;

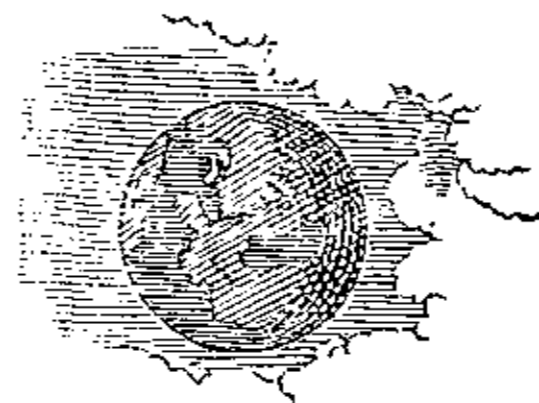
Hoe

Hoe deze eedle Kunst der Kunsten
Ieder voert tot hooger trap;
En elk, bij *Verlichtings* klaarheid,
Kennis biedt en *Wetenschap*; —

Hoe zij 't schoone rijk der *Waarheid*
Openzet voor ieder' stand,
En de *Vrijheid* van 't geweten
Schenkt aan 't lieve *Vaderland*; —

Wie dit alles juist wilt weten,
En wat stem heeft en gehoor
(Zeker kent hij al de *Wijzen*)
Zing' dit *Liedenboekje* door! —

Maar door zifters en door vitters
Worde 't aan een zij gelegd!
't Is slechts kost voor die kan duiden,
Dat men *lagchend* *waarheid* zegt.

DE DUISTERNIS.

Wijze: Een roemrijk Keizer sag weleer.

Wat is het donker in den nacht!
Als men geen hand meer ziet voor oogen,
En op een' dwaalweg is gebracht,
Waarop men telkens wordt bedrogen;
Dan stoot men gaauw op elken steen } *tweem.*
En loopt zoo ligt een blaauwe scheen.

Zoo was het op dit wereldrond,
Voor dat nog *KOSTER* was in 't leven,
Toen men de *Drukkunst* niet verstond,
Maar ieder boek slechts werd geschreven;
Toen was het mensendom stekeblind } *tweem.*
En wist nog min, dan thans een kind.

DE

A

WAAR

(2)

Waar was 'er toen een Stads-Courant?
Waar was de Nieuwspost, die aan velen
't Nieuws, zoo van Stad als Vaderland,
Thans op een haar weet meêtedeelen?
Ach! men kon toen ter goeder trouw } *tweem.*
Pogchen en liegen wat men wou.

Neen, nog geen Schoolprent voor den knaap,
Geen Almanak, noch Liedboekje,
Geen *Louw* en *Krelit*, *Trijn* en *Jaap* . . .
't Lag alles toen nog in een hoekje:
Menigeen trouwde of lag in de kist, } *tweem.*
Zonder dat Oompje of Meutje 't wist.

O! hoe groot is dan ons geluk,
Dat LOURENS KOSTER werd geboren,
Nu weet elk alles door den Druk
Waat hij voorheen niets van mogt hooren,
Heil zij dan Louw! en blij van geest, } *tweem.*
Vieten wij dankbaar 't Jubelfeest!

ZA.

ZAMENSpraak
TUSSEHEN EEN VRIJER EN EEN VRIJSTER
op het
FEEST VAN LOURENS KOSTER.

STEM: *Als het begint.*

Hoor Kees me vtijet,
Vroeg eens Kotnóia
Aan haar' geleijer:
Zeg wat beduldt die A,
Die KOSTER in zijn hand
Op Haarlems markt parmant
Aan ledereen laat kijken,
En van geen letter meer
Ons iets laat blijken?

A 2

En

(4)

En om wat reden,
Die 'k niet begrijpen kon,
Komt die toch heden,
Gevtengeld in de zon?
Zoo als op deze prent,
En KOSTERS Monument
In d'Achthoek u kan blijken,
Waarna de ganfche stad
Gewis gaat kijken?

—
Wel lieve Keetje
Ik weet het juist niet al,
Maar wel een beetje,
Dat ik verhalen zal;
't Was, meen ik, op die fte,
Dat KOSTER 't A. B. C,
Had uit een' boom gefneden,
Vierhonderd jaren juist
Van daag geleden.

En

(5)

En deze Letters
Zag KOSTER, zonder zwier,
Als nu door Zetters,
Gedrukt in 't wit papier;
Waardoor hij fnel befloot,
Dat hem zulks in het groot
Voorzeker zou gelukken;
Vanwaar dan ook die Kunst
En de Eerfte Drukken.

—
't Is geen verblindng,
Die elks gevoel thans ftreelt,
Maar vlugge Vinding,
Die hierdoor wordt verbeeld;
En hoe van trap tot trap,
Die Kunst de wetenfchap,
Gelijk met zonneftralen,
Door heel het wereldrond,
Doet nederdalen.

A 3

O welk

(6)

O welk een zegen
En overgroot geluk,
Is niet gelegen,
In *Kosters* eersten Druk!
Die dag wordt wis gevierd,
Daat alles is verfiend,
'k Ben daartoe ook volvaardig,
Want 't is waartachtig nu
De moeite waardig.

—
Laat ons nu zingen
En vrolijk ons gelag,
Mer dansen, springen,
Verteren dezen dag;
En klinken vol van vtengd,
Op *Kosters* Kunst en Deugd;
't Was, zoo ik meen, met reden
Toch ook een vrolijk man
En wel te vreden.

Lang

(7)

Lang blijv' na dezen
De nagedachtenis,
Van Louwtje in wezen;
Wijl elk hem dankbaar is,
Die met zooveel beleid,
Den Druk heeft uitgebreid:
Nooit ga die Kunst verloten,
Op Haarlems grond gewis
Het eerst geboren.

—
Deén alle menfchen,
Die in het klein of groot
Naar voorspoed wenschen,
Als onze Landgenoot;
Dan zag m' in ieder stand,
In steen en op het land,
Gelijk als nu bij hoopen,
Doorgaans 'er niet zooveel,
Steeds ledig to open.

A 4

DE

DE BEUKENTAK.

Wijze: *Wien Neêrlandsch bloed in d'adren vloeit.*

De danktoon stijgt uit Bavo's koor,
Het lied der Burgerij
Van Haarlem, klinkt de wereld door,
Op 't heuglijkst Feestgetij:
't Is Feest voor elken menschenvrind;
Het geldt geen Stad noch Staat,
Maar ieder, die beschaving mint
En duisternis versmaadt. *(Tweem.)*

Toen, door der middeleeuwen nacht,
Het weldoend licht naamw scheen,
Heeft Kosraas hand dat voortgebragt:
Vierhonderd jaar geleén;
Hij was het, die 't voor elk ontfak,
Pas buiten onzen wal;
Haast werd 'er van zijn Beukentak
Een fakkel voor 'c Heetal. *(Tweem.)*

Hij

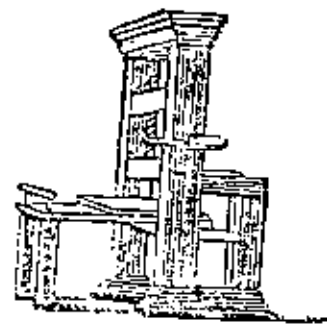
(9)

Hij was het, die van Beukenhout
Hier de Eerte Letters sneed;
En zoo uit Haarlems somber woud
De Drukkunst lichten deed;
Dat men dit Bosch, die bron van licht
Thans onzen Kosraa wij'!
Hem wordt een Steen daar opgericht,
Op 't heuglijkst Feestgetij! *(Tweem.)*

A 5

DE

VOLKS-GEZANG,
BIJ 'T VIERDE JUBEL-FEEST VAN
LOURENS JANSZ. KOSTER.

Wijze: *Wilhelmus van Nassauen.*

De Beakenschors was stuk gefneden
Tot nieuwe letteren van hout,
Die toen voor 't eerst de werking deden,
Waarvoor men nu een' Feestdag houdt.
Nog zonder zwier en rooi was toen 't gedrukte:
De Kunst en Vinding was nog versch;
Maar KOSTER, ziende hoe 't hem lukte,
Bragt telkens anders ze op de Pers!

Toen

(11)

Toen had de Man nog weinig Zetters,
Maar toch zijn Kunst en Vlijt was groot,
Hij sneed al meer en beter Letters,
En maakte die van tin en lood.
Zijn Inkt was dun, maar werd al ras wat taaijer
En ieder boek of nieuwe druk
Werd telkens sierlijker en fraaijer
En spelde KOSTER meer geluk.

In deze Stad is 't werk begonnen
En toen, bij roof, naar Menz gebragt,
Veel heeft alom de Kunst gewonnen,
En dienst gedaan aan 't Nageslacht,
Door rijd en vlijt werd toen de Pers volkomen
In Nederland en overal;
Geen vrije borst heeft meer te schromen,
Dat ooit de Pers meer breken zal.

God

(12)

Goddank! in spijt van dwang en schennis,
Alom wordt Wetenschap en Kunst
Voor elk van algemeene kennis,
En blijft in aller braven guust;
Geen domper kan het helder licht meer dooven,
Dat KOSTERS Beukenhout ontfak,
Niets kan ons meer de taal ontrooven,
Die nu de Pers Vier Eeuwen sprak.

Triomf! al't goede, ware en schoone
Dat ergens iemand heeft of weet,
Wat oord of land hij ook bewone,
Wat rang of stand hij ook bekleedt;
Alom verspreid en steeds vermenigvuldigd,
En toch in oorsprong hier zoo klein,
Is de aard' aan KOSTERS Vond verschuldigd,
Aan Haarlems eerste Pers alleen!

EE-

EERELIED VOOR LOURENS JANSZON
KOSTER,

OP ZIJN VIERDE JUBEL-FEEST.

WIJZE: *Wat drommel is 'er in de kist.*
Ja, ja, wij staren blij te moed,
Op de afgelopen dagen,
En brengen ieder hulde toe,
Die ooit iets groots dorst wagen;
Zoo menig Wijze of Held,
Waar de Oudheid prijs op stelt,
Ja, is hij al ontslapen,
De Kunst maalt ons zijn achtere kruin }
En beitelst fluks zijn Wapen, } *Tweem.*
In marmor of arduin.

Maar

(14)

Maar waar, in welk een' tijd of uur,
In welken hoek op aarde,
Verfcheen een wonder der Natuur
Aan Hem, gelijk in waarde?
Die aan het Spaarne blonk,
De hoogste weldaad schonk;
Ja! ja! zijn naam moet leven,
Ja LOURENS KOSTERS Wapen praalt, } *tweem.*
Zoo lang op Haarlems dreven
Het gouden zonlicht straalt.

Zijn Kunst, meer waard dan 't fijnste goud,
Werd voor Vierhonderd jaren
Gekweekt in 't eigen statig woud,
In scharw der Beukenblaren;
Het Vaderland tot eer,
Veredeld meer en meer,
Kon niets haar' gloed bereuglen, } *tweem.*
Schoon megeen dien stout weêrstond;
Sints kreeg Verlichting vienglen
En vloog de wereld rond.

Komt

(15)

Komt laat ons allen hand in hand,
Zijn diërbaat Beeld omringen,
Den luister van het Vaderland,
En Haarlem 't loflied zingen;
Zoo jubelt elk als wij,
Is weêr een eeuw voorbij;
Ja! ja! zijn naam blijft leven, } *tweem.*
Ja LOURENS KOSTERS Wapen praalt,
Zoolang op Haarlems dreven,
Het gouden zonlicht straalt.

HAAR-

VICIT VIN VIRTUS.

HAARLEMS LOF of KOSTERS-FEEST.

Wijze: { *Cad'roussel est bon enfant of*
Slecht is 't dorpje waar en wis.

Haarlem, aller steden roem! } *tweem.*
Haarlem, Hollands schoonste bloem, }
't Loflied zij u roegezongen!
't Pleit is u ter eer voldongen. — }
Ja, ja grijze stad! } *tweem.*
Gij zijt Drukkunsts hakermat. }

Koster zag, op Haarlems grond, } *tweem.*
's Levens eersten morgenstond, }
En de lichtstraal van dien morgen, }
Hield den hemelglans verborgen. }
Die, die voor heel de aard' } *tweem.*
Heeft den schoonsten dag gebaard. }
Neen,

Neen, geen stad, hoe hoog geroemd, } *tweem.*
Die bij Haarlem mag genoemd, }
Meer dan door haar' moed en degen }
Heeft zij zegepraal verkregen, }
Want, want domheids waan } *tweem.*
Is voor KOSTERS vond vergaan. }

Mentz! uw pralerij heeft uit, } *tweem.*
Met d' aan ons ontroofden buit; }
Drukkunsts vond behoort aan 't Spaten, }
Daar is 't licht uit opgevaten, }
Ons, ons voegt. ten loon, } *tweem.*
LOURENS krans bij KENAU's kroon. }

Ja, 't was in de wereld nacht, } *tweem.*
De aard' met gruwten zwaar bevracht; }
Maar, wat ook voor domheid zwichtre, }
Haarlems Beukentak verlichtre }
Door, door KOSTERS vond, } *tweem.*
't Eene als 't andre wereldrond. }

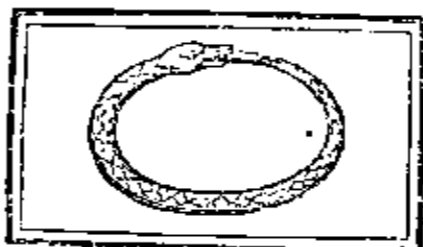
Koster zag op 't Beukenhour, } *tweem.*
Haarlem! van uw achtbaar woud, }
Helder, als in 's hemels klaarheid, }
De eerste Letter van de waarheid, }
Die, die met zijn stift, } *tweem.*
Hij voor de aard' heeft nagegrift. }
B Druk.

Drukkunst sproot uit Haarlems wal, } *tweem.*
 Drieste slavernij ten val.
 Haarlem geeft der menschheid waarde,
 Fruikt de dwingelandij der aarde:
 Want, want Drukkunst leeft, } *tweem.*
 Die der Vrijheid veërkracht geeft.

Haarlem is uw gloriëtrap, } *tweem.*
 Schoone Kunst en Wetenschap!
 't Spaarne doet uw gouden stralen
 Schitteren tot aan 's werelds palen;
 Niets niets, fruit uw' loop } *tweem.*
 Kosters Kunst is Wijsheid hoop.

Viert dan allen 't heuglijk Feest, } *tweem.*
 Met een' vrijen blijden geest!
 Want, hoe listig aangeschonnen,
 Deugd heeft al 't geweld verwonnen;
 Roemt, roemt met gefchal: } *tweem.*
 HAARLEM, HAARLEM, bovenal!

Kos.

Kosters en Haarlems
 BEUWIGE
 ROEM.

Wijze: Toen ons Tijltje was gekomen,
 Wie de onsterfelijkheid wil zoeken
 In het snoeven op zijn kracht,
 In 't bezit van zilvren koeken,
 Of in pronk en malle pracht;
 't Kan hem tot geen nut verstrekken,
 Hoe 't ook voor den wind mag gaan.
 Want als men af moet trekken } *tweem.*
 Heeft zulk een roem gedaan.

Maar hij, die door nutte vinding
 In het duister licht verspreldt,
 Of in 't midden der verblindng
 Als een zon zich onderscheidt;
 Meer dan voor zijn tijdgenooten
 Nut is ook voor 't nageslacht,
 Hem is de poort ontfloten } *tweem.*
 Waar Eeuwige Eer hem wacht.

B 2

Wie

(20)

Wie bragt ooit op aard' meer zegen,
Nutter kennis, klaarder licht,
Toen de domheid allerwegen
Haar banier had opgerigt,
Dan hij, die tot Haarlems luister,
Uit een Beuken-schors of tak,
De Drukkunst schiep en 't duister
Een eeuwig licht ontflak. } *sweem.*

Maar wie was 't, daar wij op staren
Vol van dankbre erkentenis,
Die reeds viermaal honderd jaren
Hollands grootste wonder is,
En wiens Vinding, als verlosser,
Vrijheid aan het menschedom bood?
't Was LOURENS JANSZON KOSTER, } *sweem.*
Eens onze stadgenoot.

Nooit werd voor een mensch op aarde
Ooit een eerzuil opgerigt,
Die een grooter zegen paarde
Aan het nut door hem geslicht;
Dat die zuil dan duurzaam prijke,
Aller eeuwen magt troisfeer',
En 't plegtig vonnis strijke } *sweem.*
Tot KOSTERS roem en eer.

le.

(21)

Ieder voel' dan zijn verplichting
Om te roemen op deez' Stad,
Waar de Drukkunst en Verlichting
Eens haar' oorsprong heeft gehad;
Wat ook eens de tijd doet sneven,
Haarlems roem blijft eeuwig staan;
Want KOSTERS naam zal leven, } *sweem.*
Al is deze aard vergaant

B 3

VER.

VERLICHTING.

Wijze: *De Wereld is in vep en roer.*

Verlichtings Lamp stond in een' hoek;
En durfde 'er een, wat gaauw of kloek,
Haar even aan te steken; (*sweem.*)
Dan was het Bijgeloof 'er bij
En zorgde trouw met Dwinglandij,
Dat de olie moest ontbreken. (*sweem.*)

Zoo ging die Lamp gedurig uit,
Bleef 't volk der domheid gansch ten buit,
Tot voor Vierhonderd jaren, (*sweem.*)
Toen KOSTER kwam, de Drukkunst vond,
Deez' Lamp ontstak, — en van dien stond
Is 't alles op gaan klaren. (*sweem.*)

Wat menig schrander brein bedacht,
Was bij het schrijvend voorgeslacht
Tot cel en kluis verwezen; (*sweem.*)
Maar Drukkunst! door uw tooverkracht
Wordt heden, wat m' op gisteren dacht,
Door duizenden gelezen. (*sweem.*)

Van

(23)

Van u vloeit dus een stroom van licht;
Door u kent elk zijn' regt zijn' pligt;
En loert nog flim of lomper, (*sweem.*)
Geweld of Bijgeloof, vol waan,
Op uwe Lamp; — zij blijft steeds aan,
Trotferend beider domper. (*sweem.*)

Gelukt het hun al hier of daar,
In 't heimlijk of in 't openbaar,
Haar vlam in schijn te dooven, (*sweem.*)
Geen nood! De pers braveert die ramp,
Zij vult gestaag Verlichtings Lamp
En 't licht rijst steeds naar boven. (*sweem.*)

Gejuicht dan in deez' Jubelstond
Een Feestdag voor heel 't wereldrond;
Elk heeft aan Louw verpligting; (*sweem.*)
Want zoolang slechts de Drukpers kraakt,
De Vrijheid haar getrouw bewaakt,
Heerscht op heel de aard' Verlichting. (*sweem.*)

B 4

De

*De Drukpers leidt, van trap tot trap,
Tot KENNIS en tot WETENSCHAP.*

Wijs: Ik ben een meisje als mijn moeder.

Komt, zingen wij, met blijden geest,
Tot HAARLEMS roem en KOSTERS glorie!
Elk juiche op 't *Vierde Jubelfeest*
En prent' deez' dag in zijn memorie!
Wie toch, hoe hoog of laag hij zij,
Kan daarbij onverschillig wezen?
Door 't minste lid der burgerij
Moet Vader KOSTER zijn geprezen.

Zijn

(25)

Zijn geest heeft, in der domheidsnacht,
Den schat der Drukkuunst uitgevonden
En ieder volgend nageslacht
Tot vreugd en dankbaarheid verbonden;
Toen wist het volk van A noch B;
Wie is 'er nu, die niet kan lezen?
Zijn Vinding bragt Verlichting met;
De naam van KOSTER zij geprezen!

tweem.

Tot Kennis en tot *Wetenschap*
(Voorheen zoo moeilijk te geuaken)
Kan elk, die wil, nu, langs den trap
Van KOSTERS *eed'le Kunst*, geraken;
Uit haar zijn *Waarheid en Verstand*,
Voor alle rangen, opgerezen!
Zij kroont en Stad en Vaderland;
De naam van KOSTER zij geprezen!

tweem.

B 5

Staat

Staat in deez' eeuw voor iederēen
Verlichtings held're leersehool open,
Zij geeft, tot heil van 't Algemeen,
Op meer volmaking nog te hopen;
Was Drukkunst niet aan 't licht gesagt,
Wat drommel zouden wij nu wezen?
Wij lagen nog in domheids nacht!
Maar KOSTERS weldaad zij geprezen!

} *tweem.*

Viert dan 't Vierhonderd-jarig Feest
Met zang en juichend handenklappen!
Want HAARLEM is de wieg geweest
Van Letterkunst en Wetenschappen;
Beschaving moet van 't Volksgeluk
De bron en ware grondslag wezen;
Verleerd zij eeuwig de Eerste Druk
En LOURENS KOSTERS naam geprezen!

} *tweem.*

WAAR-

W A A R H E I D.

Wijze: *Lucifer komt ten tweedemaal.*

De Waarheid, helder als een zon,
Was nergens meer te vinden,
Men loog maar, wat men liegen kon,
Om de oogen te verblinden.
Vrienden! dus riep zoo menig kwant,
Hier is wat raars te kijken,
En ging dan, naar bedrivers trant,
Maar met de pitten strijken. (*tweem.*)

Maar toen onze oude Landgenoot
Zijn letertjes kon drukken,
Licp menig hegersbaas om brood,
Hij zag zijn plan mislukken.
Weg met dien KOSTER! schreeuwden zij,
Laat hem de duivel halen!
Het Drukken maakt de volken vrij
En stelt de heerschzucht palen. (*tweem.*)

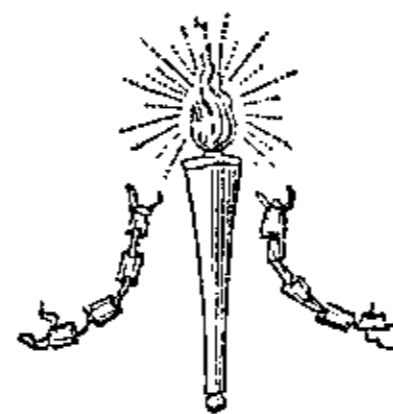
Ja

Ja Vrienden! jat in schoonen glans,
Zag men de Waarheid schijnen,
De domheid met haar' distelkrans
En haar gezag verdwijnen.
KOSTER deed ieder, die maar wou,
Uit eigen oogen kijken;
En zonder vrees of naberouw
Het licht der Waarheid prijken. *(tweem.)*

Nu is zij in ons Vaderland
Gekroond met lauwerieren,
Zij houdt een' palmtak in haar hand,
Nu wij het Eeuw-Feest vieren.
Laat ons dan Vrienden op dit feest
Aan onzen KOSTER denken,
En met een' opgetuimden geest,
Hem onzen eerbied schenken. *(tweem.)*

O Mogt de Waarheid en de deugd
Alom op aarde wonen,
En, bij 't genot van vrede en vreugd,
Zich in haar' glans vertoonen.
Vrienden! laat ons op KOSTERS spoor,
Nooit voor de boosheid vreezen;
Hij ging ons vroom en moedig voor,
Heeft ons den weg gewezen. *(tweem.)*

VRIJ.

VRIJHEID.

WIJZE: *Als in een donkren naren toren.*
of:

Hier heeft mij Rosenond bescheiden.

Vierhonderd jaren is 't geleden,
Dat KOSTER, in het Haarlemsch woud,
Bij toeval, Letters had gesneden,
Op eene schors van Beukenhout.
Zijn schrander brein zag daar de gronden
Tot meerder wetenschap op aard',
Hij heeft de Drukkunst uitgevonden
En maakte Stad en Land vermaard.

Heb

(30)

Heb dank, o KOSTER! voor de vruchten
Van uwen vindingrijken geest,
Wat zou het mensdóm zitten zuchten!
Wat zonder u toch zijn geweest?
Men liet door dweepzucht zich regeren,
Verlichting kwam dus nooit van pas;
Men leerde slechts door kopieeren,
Wat voor ons wetenswaardig was.

Een rijke kon naar kennis streven,
Zich koestren in een flauwe zon,
Maar 't algemeen is dom gebleven,
Omdat het niet betalen kon.
Verstomd, wat KOSTERS Kunst kon baren,
Werd elk geleerd met weinig geld,
En duizenden van exemplaren
Braveerden domheid en geweld.

O ja! de Fakkel werd ontstoken,
De menschheid kreeg haar regten weér,
En de oude Kluister lag verbroken
Tot HAARLEMS en tot KOSTERS eer!
Nu kon het mensdóm onderzoeken,
War geen geschrift het ooit kon hién,
Nu las het uit gedrukte boeken,
En kon uit eigen oogen zien.

De

(31)

De Vrijheid werd daardoor geboren,
De Vrijheid in den Burgerstaat
De Stem der Waatheid liet zich hooren,
In spijt van nijd en eigenbaat.
Zoo werd het dwangjuk weg gesmeten!
Ja, die 't verkoos, werd waarlijk vrij!
En met een opgeruimd geweten
Verlost uit alle slaverij.

Komt! laat ons KOSTERS schedel sieren,
Mer bloemen van dit schoon seizoen!
Komt! laat ons zijn Gedachtis vieren
En zijn Gedenkstuk hulde doen!
Laat Haariem steeds haar' smaak bewaren
Voor Wetenschap, dien grooten schat!
Zoo blijft altoos het kronklend Sparen
Der Kunsten wleg en bakermat.

HET

HET VADERLAND.

AIR: *Femmes! voulez vous éprouver,*
of: *Vrouwen als gij nieuwsgierig zijt.*

Men moest, Vierhonderd jaar geleên,
Hier een halfduizend zilv'ren kroonen
Slechts voor een enkel boek bestéén,
Alleen om 't Schrijverswerk te loonen;
Nu kan elk voor een enk'le kroon
Dat boek, in fraaijen druk, bekomen,
En 't Vaderland ziet uit het toon
Van KOSTERS kunst de welvaart stroomen. *(tweem.)*

Minerva gunde eertijds haar' schat
Slechts schaars aan enk'le rijke Grooren,
Maar Drukkunst heeft haar hand gevat,
Sinds is haar Tempel elk ontfloten:
Ga nu door 't gansche Vaderland,
In steden, dorpen, buurten, vlekken,
Gij zult 'er wis, bij elken stand,
Het heil der Boekdrukkunst ontdekken. *(tweem.)*
Haar

(33)

Haar vinding, hoe beijd, betwist,
Is Holland toegekend ten lesten;
De roem van Haarlem is beflist
En klinkt van 't oosten tot het westen;
Der Drukkunst wieg en bakermat
Was Haarlems sinds Vierhonderd jaren;
Oneindig is haar letterschat!
Siert haar met eik- en lauwerblâren! *(tweem.)*

Zoo we in ons Land van KOSTERS pers
Al eens iets, wat niet slicht, ontvingen,
Het heugt het gansche volk nog versch,
't Werd steeds nog erger door 't bedwingen:
Waar was de Drukpers ooit zoo vrij
Als hier? Waar beter Volk op aarde?
Zij, los van band en dwinglandij,
Houdt Vorst en Volk vereend in waarde *(tweem.)*

I N H O U D.

DE DUISTERNIS	bl. 1
Wijze: <i>Een roemrijk Keizer zag welcer.</i>	
ZAMENSpraak TUSsCHEN EEN VRIJER EN EEN VRIJSTER OP HET FEEST VAN LOURENS KOSTER.	— 3
Stem: <i>Hoor Kees me Vrijer.</i>	
DE BEUKENTAK.	— 8
Wijze: <i>Wien Neêrlandsch bloed in d' adren vloeit.</i>	
VOLKS-GEZANG, BIJ 'T VIERDE JUBEL-FEEST VAN LOURENS JANSZ. KOSTER.	— 10
Wijze: <i>Wilhelmus van Nassauen.</i>	
EERELIED VOOR LOURENS JANSZ. KOSTER, OP ZIJN VIERDE JUBEL-FEEST.	— 13
Wijze: <i>Wat drommel is 'er in de kist.</i>	
HAARLEMS LOF OP KOSTERS-FEEST.	— 16
Wijze: { <i>Cad'roussel est bon enfant of</i> { <i>Slecht is 't dorpje waar en wis.</i>	
KOSTERS EN HAARLEMS EEUWIGE ROEM.	— 19
Wijze: <i>Toen ons Tijtje was gekowen.</i>	
	VER.

II I N H O U D.

VERLICHTING.	— 22
<i>Wijze: De Wereld is in rep en roer.</i>	
KENNIS EN WETENSCHAP.	bl. 24
<i>Wijze: Ik ben een meisje als mijn moeder.</i>	
WAARHEID.	— 27
<i>Wijze: Lucifer komt ten tweedemaal.</i>	
VRIJHEID.	— 29
<i>Wijze: Als in een donkren naren toren</i>	
<i>of:</i>	
<i>Hier heeft mij Rosemond befehden.</i>	
HET VADERLAND.	— 32
<i>Air: Femmes! voulez vous éprouver,</i>	
<i>of: Vrouwen als gij nieuwsgierig zijt.</i>	

